

Digitale Nieuwsbrief Stichting Kerkuilenwerkgroep Nederland

Nummer 17 - september 2021

Uniek kijkje

bij jonge kerkuilen

Door: Danny Slijfer
Allround natuurfotograaf

Ik kende ze van spannende verhalen waarbij men per toeval in de nacht op een kerkuil stuitte langs de weg of van de veel voorbijkomende foto's gemaakt op roofvogelshows. Eigenlijk kende ik ze niet tot afgelopen weekend waarbij ik de mogelijkheid kreeg om met uilenkenner Jaap een ochtendje mee te gaan naar wilde kerkuilen. (Mijn plezier en enthousiasme was groot en dit deel ik graag met jullie!)

Het is zaterdag 13 juni, slaperig zit ik in de auto naast mijn vriendin, want ik lag pas na 03.30 uur in bed, omdat een grote keizerlibel precies deze nacht besloot uit te gaan sluipen. Een bezoek aan de kerkuilen stond gelukkig op een normale tijd gepland. Onderweg naar Jaap, een uilenkenner die ons meeneemt naar wilde kerkuilen. We stoppen bij een afgelegen boerderij in het buitengebied en lopen direct naar een grote schuur. Voordat ik het wist was de eigenaar enthousiast omhoog geklommen en zat hij al in de nok van de schuur. Hij kwam naar onderen met twee jonge kerkuilen, de Tyto alba. Waanzinnig!

Binnen enkele minuten waren ze binnen handbereik, wat voor mij een verre droom was. Generatie op generatie zitten ze al 30 jaar op deze plek, kerkuilen kunnen zonder verstoring erg honkvast zijn. Ik huppelde enthousiast naar de kerkuilen toe en daar zaten ze. Oog in oog, mijn blauwe ogen en haar grote zwarte ogen. Het was geen illusie, ze leven echt in het wild. Ook in jouw provincie, want ze komen namelijk in heel Nederland voor.

De belevenissen van Danny gaan verder op pagina 2.

De jonge kerkuilen worden voorzichtig en met veel liefde naar een geïmproviseerde tafel getild om gemeten en gewogen te worden.

Een typisch klein notitieblokje vol met cijfers komt tevoorschijn uit een erg interessant koffer-tje. Een grote ring met allemaal genummerde aluminium ringetjes eraan ligt op tafel en met een tangetje wordt voorzichtig de eerste ring bevestigd om het pootje. Jaap vertelt mij dat de jongen aardig volgroeid zijn en dat ze daarom nu geringd kunnen worden.

Geen plastic ringetjes, nee dat is voor uilen in gevangenschap. De wilde krijgen aluminium ringetjes zegt hij. Ik kijk mee over zijn schouders en twee grote, zwarte ogen in een hartvormig, spierwit gelaat staren mij aan. Rondom de ogen lijkt er vuil te zitten, maar het zijn bruine veertjes. Twee grote, vlijmscherpe klauwen steken naar voren.

De vleugels worden gemeten en ik zie een mix van asgrijze, witte, bruine en goudgele kleuren net zoals op de rug en buikzijde. De vleugels zijn bovenin zwartwit gespikkeld met daaronder bruine banden. Deze banden worden door experts gebruikt voor geslachtsbepaling.

Een vrouwtje heeft een rechte lijn aan bandjes en bij een mannetje is het meer zigzaggend. Dit is anno 2021 pas vijf jaar bekend, bizar! De kerkuil is ongeveer 35 centimeter groot en heeft een vleugelspanwijdte van 82- 99 cm.

*Één van de jonge kerkuilen met flink wat donsjes op de kop, lachwekkend om te zien.
Foto: Danny Slijfer.*

De kerkuil, het witte spook. Je ziet ze alleen met heel veel geluk of in een snelle vlaag voorbijvliegen.

Vindtijd en fotografietips

Je zult de kerkuil overdag niet snel zien, maar toch leven ze dichtbij de mens, het zijn namelijk echte gebouwenbroeders. Overdag broeden ze voornamelijk in schuren bij boerderijen. Soms broeden ze in holle bomen. Desondanks de naam vindt je kerkuilen tegenwoordig helaas nauwelijks nog in kerktorens door stads- en dorpuutbreidingen. Weet je een broedplek, dan zal je ze nog niet snel zien. Jaap vertelde mij ter plekke dat de ouders van dit stelletje momenteel ergens op een andere donkere en stille plek zitten. Dat kan een paar kilometer verderop zijn van de nestkast, maar ook op hetzelfde terrein. Kerkuilen leiden een teruggetrokken leven, overdag rusten ze uit van de nacht. Ze jagen namelijk s 'nachts op open en halfopen landschappen op hoofdzakelijk veldmuizen, die zijn favoriet.

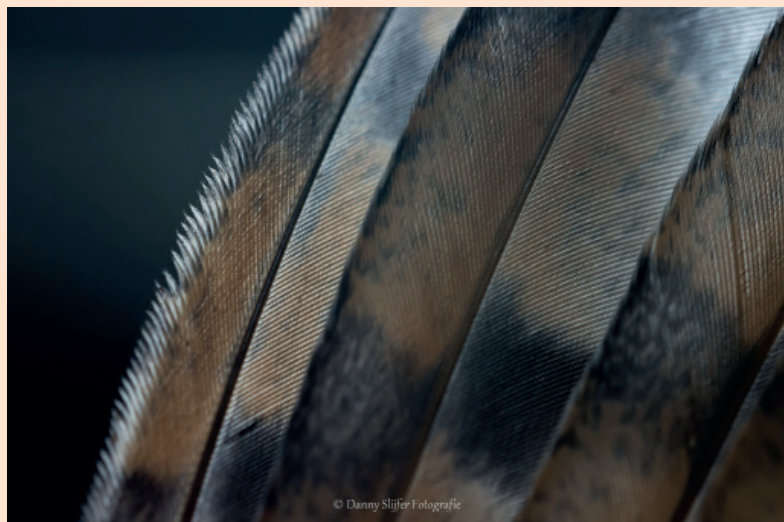
Een klein vogeltje en grote insecten gaan er ook wel in en zelfs een kikker las ik in de nieuwsbrief van de Kerkuilenwerkgroep Nederland. Kerkuilen jagen op hun gehoor, midden in de nacht, bij volledige duisternis zien ze namelijk helemaal niets. Hun oren zijn hiervoor sterk ontwikkeld en kunnen net zoals de bij de oren van een hond alle richtingen opdraaien. Waarbij zelfs één oor (de rechter) hoger zit, hierdoor reageren ze nog sneller op geluid. Ze vliegen geruisloos door speciale vleugelpennen (zie foto 4). Niet zo gek dat we ze weinig zien, dat maakt het fotograferen van deze soort dan ook erg lastig. Intussen zijn beide jongen volledig gecheckt en mag ik ze kort fotograferen. Ik vraag nog even of ik het uiltje mag vast pakken. Helaas geen goed moment, om dat te laten blijken wordt er een goede snee in de vinger achtergelaten bij een collega van Jaap. Geen knuffeldieren, nee echt wild en dat besepte ik mij direct weer. Stomme vraag Danny, laten we het wild houden! Tenslotte wil ik Jaap nog bedanken voor deze mogelijkheid en tot onze volgende afspraakje!

Op pagina 3 vertelt Danny nóg meer....

Bescherming en kwetsbaarheid

Kerkuilen staan gelukkig niet meer op de rode lijst, maar zijn nog steeds kwetsbaar. Ze staan bovenin de voedselketen, maar toch hebben kerkuilen rivalen. Dit kunnen duiven en kauwen zijn die de broedkast overnemen, maar ook de steenmarter lust wel een jonge kerkuil. Vooral de hersens schijnen lekker te zijn. Je kunt de kerkuilen hier tegen beschermen. Snij met een mes de bodem uit een emmer en bevestig deze voor de ingang van de broedkast. Wil je nestkasten ophangen, ga in gesprek met kerkuilenwerkgroep Nederland en vraag of ze iets voor je kunnen betekenen.

Strooi geen gif op je terrein tegen muizenoverlast, een paartje kerkuilen kan dit probleem ook oplossen. Zo voorkom je vergiftigde en uiteindelijk dode uilen. Ook in het verkeer vallen er helaas veel slachtoffers. Tegenwoordig zie je speciale kerkuil palen langs de weg, deze staan verder van de weg af en zijn hoger dan de bekende hectometerpaaltjes. De hoogte en afstand bevordert hun vlucht zodat ze minder snel worden aangereden. Alle hulp en zorg vertelt dat het relatief goed met ze gaat, maar hulp blijft altijd welkom!

En dan dit nog

Wist je dat kerkuilen voordat ze gaan broeden al weten of het een goed muizenjaar wordt of niet? Komt er een slecht muizenjaar aan, dan passen ze hun broedsel hier op aan. Weinig voedsel is weinig jongen. Klinkt logisch, maar de kerkuil voorspelt dit gewoon even van te voren. Anno 2021 hebben we nog steeds geen idee hoe de kerkuil dit doet en hoe ze dit weten.

Jaap liet mij zien waarom ze geruisloos kunnen vliegen. Dit komt door de kleine veertjes (kammetjes) aan de zijkant van de grote vleugelpennen.

Foto: Danny Slijfer.

Nu éérst even dit!

Hartelijk welkom nieuwe lezers!

Wij zijn ontzettend verguld met het feit dat de Digitale Nieuwsbrief (DNB) met zoveel waardering wordt ontvangen!

Het is een beloning op de inspanningen die geleverd worden, u een zo'n mooi mogelijke DNB te presenteren. Zo zorgvuldig mogelijk samengesteld, opgemaakt en voorzien van informatie waar iedereen door geïnspireerd wordt en blijft om zich in te blijven zetten als kerkuilenbeschermer.

Stééds meer kerkuilenbeschermers en andere geïnteresseerden weten de weg naar de redactie te vinden om zich te abonneren op de DNB. Dat doet ons deugd en geeft ons steeds weer nieuwe inspiratie hiermee door te gaan. Dank u wel.

Sóms gaat het niet zoals we zouden willen. In de meeste gevallen ontvangen de nieuwe aanmeldingen kort na hun verzoek een bevestiging met de laatste DNB en informatie over de uitgave ervan. Dát is eigenlijk de standaard procedure.

Daar is de laatste periode, om diverse redenen, niets van terechtgekomen.

Het leek daardoor natuurlijk dat uw verzoek genegeerd werd.

Daarvan is dus absoluut geen sprake zoals u nu merkt en begrijpen wij uw mogelijke onbegrip. Onze excuses daarvoor.

Regelmatig ontvangt de redactie een wijziging van het e-mailadres. Fantástisch dat u dit doet. Bijna altijd gaat dit goed; u begrijpt het al: maar niet altijd!!

Wij krijgen dan het verzoek, voortaan uw nieuwe e-mailadres te gebruiken met uw naam als afzender. Wat wij dan niet weten onder welk e-mailadres u in onze verzendlijst was opgenomen.

Als het oude e-mailadres bijvoorbeeld geen relatie met uw naam heeft, is het verdraaid lastig zoeken om uw oude e-mailadres te verwijderen.

Daarom dan ook ons verzoek in zulke gevallen ook uw oude e-mailadres te vermelden.

Vast dank.

Werk in uitvoering

De kerkuil heeft in Nederland een grote schare 'fans'. Het zijn mensen die op vrijwillige basis vele uren steken in het helpen beschermen van deze magnifieke soort. Zij hebben zich verenigd in de Stichting Kerkuilenwerkgroep Nederland. Ongeveer 1000 vrijwilligers beheren en controleren in 19 regio's ruim 10.000 kerkuilnestkasten. Dat gebeurt onder de vlag van de Stichting Kerkuilenwerkgroep Nederland. Deze inzet is de basis geweest van de redding van de kerkuil als broedvogel in Nederland. Eind jaren '70 waren er nog maar 100 broedparen over, nu zijn dat 3000.

Meer weten? Bezoek de website van [Kerkuilenwerkgroep Nederland](https://www.kerkuil.com)

In deze periode zijn veel beschermers van kerkuilen bezig met het controleren van nestkasten. Dat is niet altijd gemakkelijk, want de kerkuilnestkasten hangen hoog. En het moet wel veilig kunnen. Daarom gebeurt het steeds vaker dat kerkuilnestkasten wat minder hoog worden gehangen dan de 10 tot 15 meter die gebruikelijk was. Verder is het belangrijk dat er geen verstoring plaats vindt van het nest.

Uit: Arbocatalogus Waterbouw.

Beter broedseizoen?

Zelf ben ik ook actief als kerkuilbeschermer. Afgelopen periode zijn we in de regio Achterhoek-Noord gestart met het controleren van de kerkuilenkasten. Vorig jaar was de score in onze regio op de hoge zandgronden helaas slecht: weinig broedresultaat. De afgelopen periode heb ik rondom Lochem inmiddels twee nesten met jonge kerkuilen kunnen ringen. Wij hopen op een beter seizoen dan in 2020.

Wanneer controleren?

De gemiddelde datum voor de start van de eerste controle is 1 juni. In goede muizenjaren beginnen de kerkuilen vroeg met de leg en is het mogelijk om controles eventueel al eerder te beginnen. Bij een slechte muizenstand broeden de kerkuilen later (of geheel niet) en is 1 juni te vroeg voor de controle. Wie ook actief is als controleur: check dit altijd als je eerder begint met controleren op www.kerkuil.com of bij je regio coördinator.

Verder: probeer te voorkomen dat er vlak vóór de eifase of tijdens de eifase wordt gecontroleerd. De kerkuil is in deze periode zeer gevoelig voor verstoring. Tip: controleer zo laat mogelijk in de avond de nestkast, zo verstoor je het minst!

Verstoring

Op sociaal media zie ik steeds vaker foto's geplaatst van volwassen kerkuilen die niet op de juiste manier worden vastgehouden. Dat luistert nauw. Niet goed vasthouden houdt een risico in voor de vogels omdat vleugels beschadigd kunnen raken. Verder zie ik foto's van de ei-/kuikenfase.

Ik wil graag via dit artikel aandacht vragen van controleurs en ringers: ben je altijd bewust dat de verstoring zo minimaal mogelijk dient te zijn. En tref je een kerkuil aan op eieren, of met kleine jongen doe dan weer snel de kast dicht en laat het nest verder met rust!

Er hangen tegenwoordig op steeds meer plekken - net zoals bij Beleef de Lente - camera's in de nestkast. Dan hoeft je als controleur uiteraard niet in deze gevoelige fase voor verstoring in de nestkast te kijken.

Vriendelijke groet, Mary Mombarg

Kerkuil houdt zich dood

Jan Termeer heeft een bijzondere foto gemaakt van een kerkuil bij het schoonmaken van een kast. Deze uil zat op het houten middenplankje. Toen hij Jan zag, viel hij om op zijn rug met zijn ogen stijf dicht. Toen hij de uil verlegde om de kast schoon te maken, koos hij het hazenpad en vloog via de ingang de kast uit. De andere uil bleef met zijn ogen stijf dicht in de kast liggen en liet zich gewoon verplaatsen.

Groet van Sietske van Maren.

Anita met een door haar geringde juveniel.

Kerkuilen in een bosuilenkast

Maron en Willy hebben een chalet op park Rustika in gemeente Vessem. Het zijn echte natuurliefhebbers en hebben om die reden een aantal nestkasten zelf gemaakt en opgehangen bij hun vakantieverblijf.

De steenuilen waren nog maar een paar dagen uitgevlogen maar de kerkuilen hadden daarentegen nog een broedsel. Deze broeden in een bosuilenkast in een houtsingel aan de rand van een aardappelveld net buiten het chaletpark. Kerkuilen in een boomkast is op zich al bijzonder en iets om zuinig op te zijn. Op donderdag 17 juni steeg de temperatuur naar tropische waarden en gebeurt er iets heel vervelends. Het aardappelperceel wordt die dag namelijk langdurig besproeid met een beregeningsinstallatie, maar daarbij raakt ook de uilenkast nat en de jongen die er in zitten.

Niet naar vogelopvang

Maron en Willy gaan hulp zoeken en schakelen uiteindelijk de politie in. De politie vraagt Frank van den Broek van SSIB ('Samen sterk in het buitengebied', handhaving Brabant) ter plaatse te gaan helpen. Hij en zijn collega's groene Boa's zijn eigenlijk al afgewerkt maar gaan die avond nog naar chaletpark Rustika. Uiteindelijk zullen ze doorgaan tot rond middernacht om het broedsel te beschermen en contact te zoeken met uilenspecialisten.

Lokale uilenbeschermers waaronder Mark Sloendregt worden gebeld en om advies gevraagd. Frank stuurt met zijn mobiel een filmpje door waarop de doorweekte jongen in de kast zijn te zien. In overleg wordt besloten om de jongen niet naar de vogelopvang in Someren te brengen zeker nu het waterkanon is gestopt en de oudervogels in de omgeving zijn. De dag daarop wordt door Maron om acht uur 's morgens weer contact gelegd met Mark om de kast te gaan controleren en de jongen te checken op hun conditie.

Inmiddels zijn er meerdere uilenbeschermers op de hoogte gesteld van het voorval en bereid gevonden om ook te komen helpen. Zo gaat Anita van Dooren (Oisterwijk) de jongen ringen en wegen. Rien Kelders (Hoogeloon) en Noud Jansen (Vessem) helpen mee met de controle en schoonmaak van de kast. De drie jongen -van ongeveer 30 dagen oud- zijn goed op gewicht en ondanks alles in prima conditie. De kast werd schoongemaakt en voorzien van een laag beukensnippers. Noud Jansen is als uilenbeschermer actief in Vessem en zal voortaan contact houden met Maron en Willy voor de controles en het onderhoud van de uilenkasten. Ook zal Noud contact zoeken met de boer van wie de beregeningsinstallatie is om nog meer problemen in de toekomst te voorkomen.

Reeds gevlogen

Het is hier goed afgelopen en de kuikens zijn wijselijk niet direct naar de opvang gebracht. Het is niet altijd in het belang van de 'slachtoffers' om ze onder te brengen in de opvang zolang de situatie op een natuurlijke manier mogelijkerwijs nog is te redden!

Op 23 juli stuurt Maron ons weer een filmpje van de kerkuilen, er zitten nog twee jongen op punt van uitvliegen in de kast, de oudste is reeds gevlogen.

Het gaat goed met de kerkuilen!

Met vriendelijke groet,
Rien Kelders, Noud Jansen,
Anita van Dooren en Mark Sloendregt.

*Met dank aan: Frank van den Broek (SSIB),
Maron en Willy Langendijk*

De eerste impressies van het broedseizoen bij kerkuilen

Foto: André Eijkenaar

Onder een aantal uilenbeschermers in Nederland en België is onlangs geïnformeerd naar hun indruk van het huidige broedseizoen. Hoe vergaat het de populatie kerkuilen op dit moment? Vrijwel iedereen refereert daarbij aan de sneeuwval en strenge vorstperiode in februari met wintersterfte als gevolg. Er zijn toen veel slachtoffers gevallen waardoor een deel van de populatie weg viel en niet deel kon nemen aan het broedseizoen. Toch is het een heel gevarieerd beeld geworden van het broedseizoen met regionaal grote verschillen.

Zo zijn er veel regio's waar het seizoen laat begon en er weinig en vooral kleine legfels waren. Dat geldt met name voor regio's in Friesland, Groningen, Noord-Holland, Noord-Brabant, Zeeland en in Vlaams-Brabant (België).

Daarbij speelt in eerste instantie de lage muizenstand van dat moment -vroeg voorjaar en winter- ook een belangrijke rol. Vooral in het Noorden van Nederland melden André Eijkenaar (regio Groningen), Johan de Jong en Tsjepke van der Honing (regio Friesland) een laat of zelfs ronduit slecht seizoen.

Ook Ger Maatkamp (Goeree-Overflakkee) spreekt van een langzame start met een laag nestgemiddelde en magere jongen door een te lage muizenstand. En diverse nestplaatsen met nog een solitaire uil of paar zonder broedsel.

Dat de situatie niet overal zo is -of nog kan veranderen- blijkt uit de positieve berichten van o.a. grotere legfels vaak later in het seizoen en zelfs een betere bezetting dan vorig jaar. Zo spreken Mary Mombarg (regio Achterhoek Noord), Marc van Leeuwen (regio Utrecht), Ludo Smets (België), Joost Nijkamp (gemeente 's Hertogenbosch), Henk Cleutjens (gemeente Deurne) en Martin Vink (gemeente Gemert) over een laat maar toch goed seizoen. Er werd zelfs nog een laat legfel van negen eieren gemeld door Martin Vink uit de gemeente Gemert - de Mortel. Wat daar van terecht komt is nog de vraag.

Er is dit jaar ook duidelijk een grote spreiding onder de broedsels, dat bevestigt het beeld van zowel vroege en vooral veel late broedsels in één seizoen. Philippe Smets (regio Vlaams-Brabant, België) heeft dat in al die jaren eerder niet zo meegemaakt. Hij vermoedt dat het natte en koude voorjaar-lage muizenstand- daarin een belangrijke rol speelt.

Rein Beentjes uit de regio Noord-Holland ziet grote verschillen tussen de kleigebieden en de veenweide. De kleigebieden zijn ruim twee maanden later en de veenweide 'maar' twee weken later dan vorig jaar. Dan speelt daar ook het muizenaanbod een cruciale rol, het water staat er hoog en de prooiaanvoer stagneert.

Veldmuizen worden maar weinig aangevoerd, veel muizenburchten lopen door de regenval onder water.

Muizen spelen een belangrijke rol in het broedsucces van kerkuilen. Veel muizen zorgen voor grote broedsels is het verhaal. Het lage aantal broedgevallen in sommige regio's kan dit jaar vooral te wijten zijn aan de wintersterfte en minder aan de muizenstand. Zo merkt Adrie Staals (gemeente Heeze-Leende) op dat de prooiaanvoer van muizen bij de 'webcam-uilen' (nestkastnu.nl) in regio de Kempen voldoende was. Ook Anita van Dooren (gemeente Oisterwijk) viel het op dat de geringde kerkuilen vrijwel allemaal goed op gewicht en van conditie waren. In de winter werden in het hele land dode kerkuilen gevonden die een zware stempel drukken op het eindresultaat.

Dan melden Henk Cleutjens (gemeente Deurne) en Leo Daanen (regio Maasheggen) ook nog sterfte onder de jongen met zelfs het volledig mislukken van enkele broedsels tot gevolg. Leo Daanen vond op dit moment bij de nesten zelfs relatief veel vogels als prooi. Een teken dat het met de 'goede' muizenstand in zijn regio is gedaan.

Het broedseizoen 2021 kan op dit moment worden getypeerd als een heel gevarieerd seizoen met regionale verschillen. Daarbij speelt de sterfte in de winter voor veel regio's een belangrijke rol. Het seizoen is nog niet ten einde en mogelijk leveren de late broedsels hier en daar nog enkele mooie resultaten op. Toch vreest Johan de Jong uit Friesland dat er landelijk gemiddeld 50% minder broedsels zullen zijn dit jaar!

Met dank aan:

Ton Bakker, Frans Baudion, Rein Beentjes, Wil Beeren, Marijn van den Berk, Rinus van den Boomen, Henk Cleutjens, Leo Daanen, Anita van Dooren, André Eijkenaar, Tsjepke van der Honing, Johan de Jong, Ger Maatkamp, Mary Mombarg, Marc van Leeuwen, Joost Nijkamp, Gerard Panken, Jochem Sloothaak, Ludo Smets, Philippe Smets, Adrie Staals, Rinus Sterken, Arno Teunissen, Martin Vink, en Wim de Vries.

*Met vriendelijke groet,
Mark Sloendregt*

Beleef de Lente 2021

Voor het vijfde jaar op rij coördineer ik het Beleef de Lenteseizoen Kerkuil van Vogelbescherming Nederland voor de Stichting Kerkuilen Werkgroep Nederland.

Ik doe dit samen met een groot team van vrijwilligers die zich met passie en plezier inzetten voor team kerkuil. Nu, 67 blogs en 140 clips verder, tijd voor een bijdrage aan de digitale nieuwsbrief.

De eerste week van februari, met een korte periode van hevige kou en sneeuw, leek een dramatisch begin voor de BdL kerkuilen op te leveren. Het territoriale paartje was korte tijd allebei uit beeld en daarna is alleen het mannetje maar teruggekomen. Zijn pogingen om een nieuwe partner te vinden leken niet erg succesvol, maar uiteindelijk na een scharreltje tussen door, trof hij het vrouwtje die wij allemaal hebben leren kennen als vrouw kerkuil van het Beleef de Lente nest.

Een belangrijke les blijft eigenlijk dat hoe dramatisch het in onze mensen ogen ook lijkt, de natuur daar altijd wel een oplossing voor heeft en dat dit soort gebeurtenissen gewoon thuishoort in de evolutie van de kerkuil, die al heel wat langer terug in de tijd gaat dan de Beleef de Lente camera's kerkuil.

Wisselende prooibeschikbaarheid

Uit het land kregen we begin dit jaar hele wisselende berichten over de beschikbaarheid van prooien (muizen) en hoewel de situatie in Woold gunstig leek, moesten we maar even afwachten of man kerkuil, en vooral vrouw kerkuil, dat ook zo zagen.

Met 8 eieren gaven zij een duidelijk signaal dat ze vertrouwen hadden in elkaar en in de lokale voedselsituatie. Vele slapeloze nachten en een hoop gestaar en gepuzzel later wisten we dat uiteindelijk 6 eieren uitgekomen waren. Een prachtige start vooral omdat de prooiaanvoer ook behoorlijk goed leek te blijven.

De kuikens groeiden goed en zelfs de laatste twee, kuiken 5 en kuiken 6, konden dankzij de prima prooiaanvoer goed meekomen. Ik hoopte echt dat een aantal doemdenkers eindelijk ongelijk zou krijgen, omdat we uit nestkastonderzoek weten dat het uiteraard regelmatig ook gewoon wel goed gaat en ook de jongste kuikens uiteindelijk uitvliegen. Nadat kuiken 5 en kuiken 6 de eerste hobbels overwonnen hadden, groeide het vertrouwen, maar een periode van 3-4 dagen met uitzonderlijk slecht weer en beperkte prooiaanvoer werd ze toch nog noodlottig. De natuur eiste weer eens zijn tol, hoe graag we dat ook anders gezien hadden. In veel muizengezinnen op het erf in Woold werd dit bericht echter met gejuich ontvangen. Voor hen was de kans op overleving weer een stukje toegenomen.

De camera's zijn uit, de chats zijn gesloten. Het vijftiende seizoen van Beleef de Lente eindigde, na 5 maanden, op 31 juli. Het was een klein half jaar boordevol spektakel en drama, maar bovenal met heerlijke livebeelden van Nederlandse vogelsoorten. Deze beelden bleken onverminderd populair, want dit jaar mochten we bijna 1,6 miljoen unieke bezoekers verwelkomen.

De kerkuilen hebben hun Beleef de Lente-zendtijd uitstekend gebruikt. Vanaf minuut één tot het moment dat de camera's uitgingen waren ze erbij. Het werd een seizoen vol drama en geluk. Dramatisch begin met een positief randje

Vier prachtige juvenielen

Op 3 juli werden vier enigszins gezette juvenielen uit de nestkast gehaald om gewogen, gemeten en geringd te worden. Een prachtig stel, bijna volwassen uiltjes, goed op gewicht (ca. 10% boven het streefgewicht) en ogenschijnlijk in prima conditie. De prooien bleven daarna maar binnenkomen, met één nacht van zelfs 29 prooien (bijna 6 ons vlees)! Dus er waren wat zorgen of ze uiteindelijk wel via het uitvlieggat eruit zouden kunnen. Precies een week later gingen kuiken 1 en kuiken 3 ondanks de prima catering toch voor het eerst de hooiberg in en 3 dagen later volgden ook kuiken 2 en kuiken 4.

De prachtige taferelen die daarna volgden zijn in minstens tien clips vastgelegd die stuk voor stuk de moeite waard zijn om nog eens terug te kijken (en misschien daarna nog eens...). Na wat klunzige oefenvluchtjes met regelmatige noodlandingen zag je per dag de behendigheid toenemen. De trainingen werden af en toe onderbroken door man kerkuil of vrouw kerkuil die met een noodgang de hooiberg in kwamen voor een prooioverdracht en hoewel het steeds moeilijker werd om bij te houden hoeveel prooien er werden aangeleverd en aan wie, was het wel duidelijk dat iedereen nog steeds meer dan genoeg kreeg.

Vorbereiden op het afscheid

Ja, echt daar op vorbereiden, lukt natuurlijk bijna niet, maar toen de vier steeds vaker buiten de hooiberg gingen vliegen werd wel duidelijk dat het moment van uitvliegen snel dichterbij kwam. Aan het nachtelijk gekrijs en de vele schijtsoren op het erf was te zien dat de eerste week de vluchtjes nog dicht bij de hooiberg bleven, maar ook dat begon langzaam te verschuiven. Door de erfbewoners werd ook een jong luid bedelend in een boom aan de overkant van de weg gehoord.

En toen opeens kwam, na een nacht, kuiken 2 niet meer thuis, in tegenstelling tot de andere drie die iedere dag nog in de kast doorbrachten. Vele vragen en eigenlijk geen antwoorden. Misschien huist hij ergens buiten de kast en wordt daar nog bijgevoerd door zijn ouders. Misschien is hij geslagen door een (jonge) oehoe, die daardoor weer een betere overlevingskans heeft. Maar de speurneus onder de clipmakers traceerde ze alle vier weer meerdere keren in de hooiberg.

Dus er zijn 4 prachtige jongen kerkuilen toegevoegd aan de kerkuilen populatie. Want hoe emotioneel we misschien ook betrokken zijn geraakt bij deze toevallige hoofdrolspelers, het enige dat uiteindelijk echt telt is het behoud van de soort.

Vriendelijke groet, Mary Mombarg

Landelijke uilendag gaat niet door

Aan de regiocoördinatoren van de kerkuilwerkgroepen.

Beste coördinator,

Voor 9 oktober stond de landelijke uilendag in de planning. Gezien de huidige stand van zaken rondom het corona virus en de grote onzekerheid rondom de ontwikkeling van het virus en de bijbehorende regelgeving, heeft het bestuur besloten de landelijke uilendag 2021 te annuleren.

Indien de 1.5 m maatregel van kracht blijft is niet mogelijk met een grote groep de lunch te gebruiken, ook zijn informatiestandjes in dat geval niet mogelijk. Ook zijn we bang, dat de verplichte toegangcheck bij binnenkomst veel bezoekers uit onze doelgroep afschrikt.

In eerste instantie wilden we de uilendag doorschuiven naar oktober 2022, maar het blijkt, dat de steenuilenwerkgroepen, verenigd in Stone, rond die tijd een landelijke dag willen organiseren.

Zoals het er nu uit ziet, is de eerst volgende landelijke uilendag van Stone, de Oehoewerkgroep en van SKWN in oktober 2023.

We hopen, dat jullie begrip hebben voor ons standpunt.

Met vriendelijke groet, namens het bestuur:

Wied Hendrix, secretaris.